

Az ország valamennyi főútvonala járható Továbbra is sokhelyütt jegesedés

Szerdára éjjel-nappali munkával sikerült az ország valamennyi fő közlekedési útját járhatóvá tenni. Az új év első napján a keleti országrészekben — a 4-es, 42-es és 47-es úton — még méteres hóakadályok bénították meg a közlekedést, ám estére mérséklődött a szél, megszűntek a hófúvások, így a munkagépekkel a főutak mindkét nyomsávját megtisztíthatták.

Az alsóbbrendű utak egy részét azonban még vastag hólepel borítja. Békés megye mezőkövesdi járásában valamennyi négyszámjegyű út járhatatlan volt, s több útszakasz megtisztításra vár Hajdú-Bihar, illetve Pest megyében is. Egy

nyomsávon haladhat a forgalom Szabolcs-Szatmár megye alsóbbrendű útjain, Borsod megyében a Sárospatak és Sátoraljaiújhely környéki utak némelyikén, valamint Pest megyében a ceglédi, monori és váci járás több összekötő útján. A hóakadályok elhárításán továbbra is 520 munkagép dolgozik országsszerte.

Az időjárás előrejelzések szerint a hőmérséklet sokhelyütt fagypontra esik, így az ország nagy részén jeges, sáros útfelület intő óvatosságra a gépkocsivezőket. Különösen a 4-es, 42-es, 47-es és helyenként a 6-os főútvonal, valamint a hegyvidéki alsóbbrendű utak sárosak.

Puja Frigyes előadása a Politikai Akadémián

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának Politikai Akadémiáján szerdán, tegnap **Puja Frigyes** külügyminiszter tartott előadást „Az enyhülési folyamat jellemzői és perspektívái” címmel.

Az előadáson megjelenteket, a párt vezető propagandistáit, gazdasági, politikai, társadalmi életünk képviselőit **Berecz János**, a KB külügyi osztályának vezetője köszöntötte.

Az előadás anyagát a Kossuth Könyvtár megjelenteti. (MTI)

Belváros — gyalogosan Tervezők elképzelései Szeged városközpontjáról

Világszerte fölsmerték a város-tervezők, de maguk a városlakók is, hogy ha ilyen gyorsan fejlődik a motorizáció, lassan kiszorítják a belvárosból az embert az autók, a motorkerékpárok, az autóbuszok, a tróliák, a villamosok. Márpedig négy kérelem aligha gurulhatunk be az üzletbe harisnyát vásárolni, csak ki kell szállni járműnkől, ha meg akarunk inni egy kávét valamelyik presszóban, vagy ha föl szeretnénk adni egy táviratot a postahivatalban. De akadnak még emberek, akik nem feledkeztek el a lábukról — és egyszerűen sétálni, nézelődni szeretnének a látnivalókban leginkább bővelkedő belvárosban. Lassan azonban ők is leszoknak a gyaloglásról, ha csak nem vesznek föl gázálarcot, hisz a legtöbb városközpontban „fuldokolni” lehet a kipufogó gázokkal szennyezett levegőben. Egyszóval: saját egészségünk, saját kényelmünk és saját kellemes közérzetünk érdekében ki kell tiltani a járműveket a városok szívéből.

Egyből kirajzolódott előttük egy gyalogos rendszer, a már „kitaposott” nyomokon. A két körút között ugyanis már adott egy gyűrű alakú rendszer, amely a Szent György térről kezdődik, továbbá láncszeme a Szent István, a Lechner, a Rákóczi, a Bartók Béla tér, a zsinagógát körülölelő tér, majd az Aradi vértanúk tere. De hogy a kellemes sétán kívül más okunk is legyen, hogy ide vezessen gyalogosan az utunk, erre a gyűrűre „füztek föl” az alapfokú közintézményeket: iskolákat, óvodákat, üzleteket, és gondoskodtak a gondozott zöldterületekről is. Ezek a terek, intézmények a párhuzamos utakon gépjárművel is megközelíthetők, sőt a sugárutak biztosítják a kapcsolatot a többi városrészrel is. Gondoskodtak a tervezők a sugárutak mentén elhelyezhető parkolókról, szervizutakról, a Kiskörút külső tömbjeire pedig nagy garázsokat terveztek.

szőr egységében vizsgálták. Egyből kirajzolódott előttük egy gyalogos rendszer, a már „kitaposott” nyomokon. A két körút között ugyanis már adott egy gyűrű alakú rendszer, amely a Szent György térről kezdődik, továbbá láncszeme a Szent István, a Lechner, a Rákóczi, a Bartók Béla tér, a zsinagógát körülölelő tér, majd az Aradi vértanúk tere. De hogy a kellemes sétán kívül más okunk is legyen, hogy ide vezessen gyalogosan az utunk, erre a gyűrűre „füztek föl” az alapfokú közintézményeket: iskolákat, óvodákat, üzleteket, és gondoskodtak a gondozott zöldterületekről is. Ezek a terek, intézmények a párhuzamos utakon gépjárművel is megközelíthetők, sőt a sugárutak biztosítják a kapcsolatot a többi városrészrel is. Gondoskodtak a tervezők a sugárutak mentén elhelyezhető parkolókról, szervizutakról, a Kiskörút külső tömbjeire pedig nagy garázsokat terveztek.

Negyven évig a közigazgatásban

A szegedi városházán halomba tornyosultak a kérelmek, ezért 1940 júniusában szellemi inségmunkásokat alkalmaztak. Egyikük ajánlásra került Katona László jó hírével gyors- és gépíró iskolájából az első fokú közigazgatási hatóságba. Fizetését mindössze havi 25 pengőben állapították meg. De nem is ez a kevéske pénz volt a fontos, hanem hogy a famunkások szakszervezetében tevékenykedő Varró Kálmán asztalos lánya egyáltalán dolgozhatott.

— Addigra több mint tíz éve dolgozott a közigazgatásban. Tanúja lehetett a fejlődésnek.

Varró Margit munkájára nem is lehetett panasz. Főként iparigazgatóvá lett, majd az egyik legelső női igazgatóvá. Egy leíró, mint én, nemigen pillanthatott meg az alkori közigazgatásban. Fiatal voltam, s így kevésbé érdekelt a politika. Pedig otthon szenvedélyes vitákat hallhattam. A munkám az volt, hogy illetékbélyeggel láttam el a kérévényeket, ha valaki nem tudott fizetni, úgynevezett szegénységi bizonyítványt kapott. Bizony, sokan rászorultak a díjmentes ügyintézésre. Később, a felszabadulás után sok hely megüresedett a városházán. A pénzügyi osztályra helyeztek. 1946-ban férjhez mentem, s elköltöztem szüleimtől, a Szent László utcából. De munkahelyem nem változott, hiszen jó főfőtessim és jó munkatársaim voltak. Az 50-es évek elejétől az emberekkel is több alkalommal volt foglalkozni. Szakszervezeti bizalmi lettem, a javaslataimat is meghallgatták.

— Főként később volt szembetűnő a közigazgatási munka javulása. 1950-ben megalakultak a tanácsok. A következő tizenöt évben is adminisztrátorként dolgoztam, majd a titkárságra kerültem előadónak. A testületi üléseket készítgettük elő, meghívókat küldtünk, összeállítottuk a jegyzőkönyvet. Ennek révén sok olyan nagyberuházást ismerhettem meg, amelyek ma már jelzik a város fejlődését. Odessza, Tárján, Felsőváros és az Északi városrész építését is figyelem-

mel kísérhettem a tanácsulés dokumentumából. — Mit tartott legfontosabbnak a munkájában? — A megbízhatóságot és a pontosságot. A jó kapcsolatot a kollégáimmal. Az utóbbi években is négyen voltunk egy szobában. Arra törekedtünk, hogy ne befolyásolja a munkahelyi hangulatot mindennapi gondjaink. Bizonyos fokok alkalmazkodni is próbáltunk egymáshoz. — Novembertől nem dolgozik. — Hivatalosan csak januártól vagyok nyugdíjas. Lehetővé tették, hogy előbb szabadságra menjek. Eddig szinte nem volt alkalmam töprengeni azon, hogy mivel töltsöm a következő éveket. Mostanában pedig az ünnepi előkészületek nem hagytak időt erre. Nagymama vagyok, a téli szünetben várom az unokámat. Hogy aztán mit csináljak? Azt hiszem, többet fogok olvasni, kézimunkázni, s gyakrabban lehetek együtt a férjemmel. Régióta tervezük, hogy elutazunk a Szovjetunióba, Csehszlovákiába. Hogyha hívnak, rövidebb időre a tanácshoz is visszamenek dolgozni.

Sebők Györgyné, Varró Margit, a városi tanács titkárságának főelőadója 40 évi közigazgatási munka után sem érez fáradtságot. Sőt, úgy gondolja, elérkezett az idő, hogy pihenjen, utazzon, s többet legyen a családja körében. J. E.

Számuk kevesebb, de gyarapodnak

Az ÁFÉSZ-ekről, a takaré- és lakásszövetkezetekről

Fogynak az ÁFÉSZ-ek Csongrád megyében. Ném csoda, hiszen az V. ötéves terv kezdetekor célként tűzték maguk elé azt, hogy egyesülnek. Jobb és több árut kínálnak a vásárlóknak. Bészben be is tartották ígéretüket, mert számuk kevesebb most, mint négy évvel ezelőtt, s ha több utánajárással is, de megtalálta a vevő, amit keresett. Mindhárom ágazatra — ÁFÉSZ, a takaré-, a lakás-, jellemző az egyesülési folyamat. Két éve még 27 ÁFÉSZ működött, ma ugyanakkora területen 14. Január elsejétől 15 takarékszövetkezetet gyűjtí a megye pénzét — a korábbi 24 helyett. Állandóan változnak a lakásszövetkezetek is, 61-ből 55, majd év végére ismét 4-

gyel fog csökkenni a számuk. Azt feltételezhetnénk, a statisztika után, hogy bizonyára kevesebb lett a szövetségi tagok száma is. Nem így van szerencsére. Ugyanis erre a tervidőszakra a MESZÖV-küldöttkönyvűlés 2—3 százalékos emelkedéssel számolt. Jól gondoltak.

Több részjegyet váltottak, és így erősödött a szövetségi tulajdon. Az ÁFÉSZ-eknél 11 millió forinttal a tagsági kölcsön, a takarékszövetkezeteknél az alaprészjegyek 2,3 millió forinttal gyarapította a közös vagyont. Négy év alatt csaknem ötezerrel több lakást adtak a szövetkezetek kezelésébe. A garázsokkal együtt 9800 épület fenntartásáról gondoskodnak.

Időközben módosították a szövetségi törvényt. Az át-átdolgozott alapszabályok és az újralkotott szervezeti és működési szabályzatok segítették a szövetkezetek további fejlődését. Erősödött és érdemibbé vált a szövetségi vezető és ellenőrző testületek munkája.

Aratnak a növényházban

Aratnak az MTA martonvásári mezőgazdasági kutatóintézetében, ahol a fitotronban — a genetikai és nemességkísérletekre szolgáló „összkomfortos” növényházban — beérett a búza és az árpa. A betakarítás öllőval történik. A szemeket nagy gondnal gyűjtik, s különféle vizsgálatoknak vetik alá, csak a legkiválóbb tulajdonságokkal rendelkezők juthatnak tovább a törzsek „vetélkedőjében”, közülük választják ki a jövő búzáit, árpát.

Mi indokolja ezt?

A színház oldalán elhelyezkedő eklektikus palotásor értéke a városnak, akár a majd renoválendő régi Hungária, és ott áll eldugva a szegedi vár is. Ki kellene bontakoztatni szépségét, térplasztikáját, a palotásor elhelyezkedését. Papíron a tervezők haránt irányú négyzetbe foglalták, sarokpontjának földrészföldre lehetne megközelíteni a zenés színház utcájából gyalogosan mehetne a közönség a várig, „öblébe” lépcsők vezetnének. Megszélesített zöld út, szoborsétány kötné össze a várat a Hungáriával, illetve a múzeummal. Az ünnepi öltözetű közönség ezt a némileg zárt térséget járművekkel is megközelíthetné: a palotásor elé parkolóhelyet terveztek, a Hungária volt kerthelyisége pedig kis tömegközlekedési csomópont lenne.

Apróbb ötletektől hemzseg ez a pályamunka

Apróbb ötletektől hemzseg ez a pályamunka, szinte fölserorolni is nehéz. Alkotói fölkeresték például a Károly utca épületeinek udvarában, földszintjén rejülő lehetőségeket, amelyeket a vendéglátóipar, a kereskedelem, a kulturális intézmények, a képzőművészek egyaránt hasznosíthatnak.

Ezúttal csak egyetlen pályaművet ismertettünk. A többi díjazott és megválasztott munka is a szegedi városi tanács tulajdonában van. Hogy a számtalan értékes elgondolás, javaslat közül végül is melyek kerülnek be a Belváros rendezési tervébe, melyek valószínűleg meg, azt egyelőre nem tudjuk. A tanács építéssel, közlekedéssel, vendéglátással, művelődésügyvel, kereskedelemmel és nem utolsósorban pénzügyekkel foglalkozó szakemberei, a lakosság különböző fórumokon elhangzott véleményét is figyelembe véve, tudják majd összehangolni a várakat a lehetőségekkel. Reméljük, hogy a megrész, de pénzmegtakarításra is ügyelő ötletek nem merülnek feledésbe. Mert igazán oly jó volna hangulatosabb, nyugodtabb, csendesebb Belvárosban gyalogolnunk!

Ch. A.